

Plejadisch-plejarische kontaktní zpráva

Rozhovor mezi Quetzal z Federace Plejaren a »Billym«, Eduardem Albertem Meierem, BEAM

Devítistý třetí kontakt

Úterý, 7. ledna 2025, 00.17 hod.

Billy Divím se, že jsi zase jednou přišel tak brzy, na samém začátku nového dne, protože v tuto dobu jsi už obvykle nechodil. Přesto tě ale vítám a zdravím, milý příteli.

Quetzal I já tě zdravím, Eduarde, můj příteli. Že sem přicházím tak časně, to má svůj důvod, a sice ten, že jsem se ve svých myšlenkách zaobíral tím, že už nemůžeš sepisovat zprávy s rozhovory, jelikož je zřízena ta blokáda, která ti brání v jejich vyvolávání. To je velmi politováníhodné, a já jsem o tom přemýšlel a našel jsem toto řešení: Mohu ofotografovat nějaké záznamy s rozhovory a vysvětleními od mého dědečka Sfath, které doslovně uvedl ve svých pozůstalostech a zejména ve svých letopisech. K tomu jsem se zabýval myšlenkou, že bych ti mohl ty ofoceně záznamy vždy přímo předčítat a ty bys můj mluvený projev současně sepisoval. O to jsem se již vynasnažil, a sice ohledně trestného úkolu, jež ti uložil tvůj učitel, protože ses během hodiny přírodovědy odmítavě vyjádřil o tom, že Bůh je tvůrcem přírody. Učitel Frei – který byl nábožensky věřícím členem téže sekty jako paní Horatová, jež proti tobě spolu s ním spřádala intriky – ti kvůli tomu uložil trestný úkol, jenž spočíval v tom, aby ses omluvil Bohu a nápravně se vyjádřil v tom smyslu, že Bůh je skutečně tím, kdo vytvořil přírodu. Ty jsi ovšem učinil pravý opak a jako »trestný úkol« jsi napsal delší článek, který si pro sebe můj dědeček ofotografoval, a tudíž jsem si jej mohl ofotit i já, přičemž jej pokládám za podivuhodně velmi dobrý a také jej jako takový hodnotím. K této tvé někdejší práci, kterou jsi měl za trest napsat, připojil můj dědeček poznámku, že tě za ni tvůj učitel zmlátil do polomrtva, jelikož byla koncipována ve všech ohledech tak, že se přičila jeho sektářské víře.

Billy Na to si vzpomínám. Jednalo se o trestný úkol, že se mám písemně vyznat Bohu a přiznat, že už nikdy nebudu říkat, že Bůh není tvůrcem přírody a všeho vůbec – měl jsem na to 3denní lhůtu. Toto jsem ovšem neudělal, ale napsal jsem naopak pravdu o tom, jak se věci s Tvořením atd. skutečně mají, načež jsem tuto práci svému učiteli i dodal. Ten mě pak po konci školní hodiny zadržel a když všichni žáci odešli,

tak si mě vzal s mým trestným úkolem, který jsem vyhotovil, do parády. Začal silně rudnout v obličeji, následně stále více a náhle začal řvát, načež mne tloukl a mlátil pěstmi, než jsem ztratil vědomí. Co se dělo pak, to nevím, když jsem totiž opět přišel k sobě, tak jsem ležel na podlaze a nikde nebylo ani živáčka, a krom toho se venku už stmívalo. Vzchopil jsem se tedy a šel jsem domů, kde jsem matce pouze pověděl, že jsem musel sedět po škole.

Quetzal To vše bys měl sepsat, včetně toho, co jsi tehdy napsal jako svůj trestný úkol. To by bylo obzvláště cenné, poněvadž je to velmi poučné.

Billy Víš přece, že nemůžu nic vyvolávat a sepisovat, jelikož Arlion přece vše zablokoval, a mimoto ani nevím, jestli jsou naše rozhovory od spuštění té blokády ještě zaznamenávány. Vždyť k tomu Arlion nic neříkal.

Quetzal Tato věc není nijak narušena, neboť ta blokáda působí jen tehdy, kdybys chtěl něco vyvolávat. Proto bych mohl záznamy našich rozhovorů ofotografovat a následně ti je diktovat. To, co ovšem zaznamenal můj dědeček, je napsáno v našem jazyce, a tudíž bych ti musel vše překládat do tvé mateřštiny.

Billy To je ovšem dosti náročné, jak jsem už tobě a Bermunda vysvětloval asi před měsícem. Vyžaduje to prostě mnohem více času, než kdybych mohl vše vyvolat a hned sepsat.

A to vše, co říkal a vysvětloval Sfath, by bylo jistě dosti zajímavé, a kdybys mi něco z toho mohl přinést a nadiktovat, tak bych to rád sepsal, i kdyby k tomu bylo potřeba hodně času.

Quetzal To mohu učinit, avšak musím pak jeho záznamy průběžně převádět do tvé mateřštiny, neboť to, co můj dědeček zaznamenal a napsal, je koncipováno výhradně v jazyce nás, Plejaren.

Billy Ano, to je mi známo, jelikož Sfath mi to říkal, nicméně to, co měl ode mě, bylo v němčině, tedy i ten můj trestný úkol.

Quetzal To souhlasí, ale zabere přece jen nějaký čas, když ti budu diktovat to, co jsem v tomto ohledu ofotil z jeho záznamů a co budeš pak jistě i moci dále využít, budeš-li si to přát.

Billy Ano, jelikož ještě zpola vím, co jsem tehdy rozváděl za myšlenky, tak si momentálně myslím, že to budu moci možná upotřebit jako úvod k mé nové knize – uvidím. Domnívám se také, že to, o čem jsme teď spolu hovořili, jsi zaznamenal, takže mi to můžeš diktovat a já to budu moci paralelně sepisovat.

Quetzal Tak tomu žel není, a tudíž to budu muset vyvolat a následně ti to nadiktovat, a tak to budeš moci později umístit před text, jenž bude následovat. Ohledně tvých vývodů z doby tvé školní docházky mohu nyní učinit to, že ti je budu předčítat z mého ofoceného záznamu a že ti nadiktuji to, co tu dnes mám, a to je následující:

Co musím povědět k údajnému Bohu:

Co se týče BYTÍ Tvoření a jeho energie a síly, a také jeho působení ve všech 7 jeho Univerzech jsoucích v 7 dimenzích v celém jeho Tvořivém prostoru; dále co se týče jsoucna a života vší existence zvířecích a rostlinných říší, jakož i chování člověka a toho, jak utváří a vede svůj život. Podle Nauky Nokodemiona ze sousedního Univerza a podle poučení Sfath, moudrého učitele z velmi vzdálených hvězd Plejaren v sousedním Univerzu; následujícímu jsem se naučil a budu to reprodukovat na základě svého vlastního rozhodnutí, své sebereflexe a při akceptaci různých perspektiv a ve formě empatie, podle svého vlastního dobrého sociálního chování a za tím účelem, abych poučil, poradil a udělil radu o životních otázkách a také o všeoživné životní energii Tvoření, pokud jde o její působení a celý její vývojový pochod podle Nauky Nokodemionovy.

Pro člověka je velmi důležité, aby pěstoval své vlastní myšlení, a nemá tedy zastávat náboženskou ani světskou víru.

Nikoli náboženská, světská či jakákoliv jiná víra, kterou by bylo nutno definovat nebo která je nedefinovatelná, nýbrž samostatné myšlení dovádí člověka k pravému a spokojenému životu, a tím pádem k jeho obsáhlému psychickému zdraví a dále též k pravé lásce, k míru a svobodě ve vlastním nitru a ve vztahu k jeho spolubližním.

Nejprve musím říci následující...

Otázky, jež s Naukou Tvořivé energie souvisejí jen úplně okrajově, člověk nemá dále sledovat, a tedy kolem nich ani nemá provozovat studium, jelikož to, že by se zaměstnával těmito tématy, by nijak nepřispívalo k tomu, aby se evolvoval k pravému lidství. Evoluce vlastně znamená pomalý, nepřerušovaný a pokračující vývoj velkých či obsáhlých souvislostí, resp. to, že se člověk postupně rozvíjí kupředu k vyšším formám živoucího, a sice v tomto případě ke své vědomostní evoluci. Jinými slovy evoluce znamená, že člověk nabývá síly tím, že se učí a používá vědění za účelem své evoluce ve všech oblastech, v nichž se angažuje; znamená však také, že rozsáhlé vědomosti, jimž se naučil, využívá jednak k tomu, aby se stával pravým člověkem, a jednak k tomu, aby Tvoření, resp. všeobsáhlé přírodě a celé její existenci a také její celovesmírně působící energii a síle projevoval vše potřebné k tomu, aby ji zachovával, důstojně oceňoval, ctil a podporoval tak, jak jí náleží. Při tom je podstatné, aby »byl činný« ve skutečnosti a pravdě, a nikoliv aby měl pouze teoretické vědomosti, které by nemohl nikterak aplikovat a které by nepřinášely efektivní užitek, takže teorie není evolutivní a použitelná, ale tvoří toliko nadstavbu pro pochopení, nadstavbu, která lidem pomáhá a kterou potřebují, aby si mohli utvořit představu o svém světě, svém životě a jeho smyslu. Z toho důvodu teoretická témata v žádném ohledu přímo nepodporují evoluci, ale naopak člověka od vědomé evoluce rozptylují, protože mnohého svádějí k tomu, aby se zabýval tématem, které jej v jeho osobním životě neposune dále.

Znovuzrození je pouze údajné ...

Zaprvé má být tematizováno takzvané »znovuzrození«, a to za tím účelem, aby se vyjasnilo, že vůbec neexistuje a ani existovat nemůže, jelikož forma Tvořivé energie představuje svojí podobou takřikající částku energie a síly Tvoření. Tato energie se svojí silou, která v ní existuje, nemůže »zhmotnit«, a tudíž se nemůže znovuzrodit jako člověk, protože je všečasně jsoucí životní energií Tvoření, a tudíž absolutně ryzí energií s velkou silou, a není tedy hmotná jako lidské tělo, které oživuje a které je pomíjivé, rozloží se, rozpadne se a zanikne, až z něj životní energie Tvoření unikne a ono ztratí život, resp. bude mrtvé. Tvořivá životní energie je ryzí energií a silou, a nemůže se tedy znovuzrodit, avšak je jí dáno – stejně jako energii jakéhokoliv druhu a jakékoliv podoby –, že může opět dále působit v jiném, cizím těle formou vědomí (předmětu, aparátu atd.). Pakliže forma životní energie Tvoření – která Tvořivě energeticky oživuje vědomí nějakého člověka, a tím i dotýčnou, k tomuto vědomí náležející, osobnost, nebo která oživuje jakoukoliv vyšší či nižší zvířecí nebo jinou životní formu podle jejího rodu a druhu – opustí vědomí, tak se okamžitě sjednocuje s rovinou Tvořivé energie, která je přiměřená naprosto jen jí a která existuje v oblasti nesčetných Tvořivě energetických rovin, jež jsou přiřazeny vždy jen dotýčným rodům a druhům bytostí a jež jsou přítomny v prostoru Univerza, resp. v oblasti Tvoření. Tak je tomu proto, aby forma životní energie Tvoření za delší či kratší dobu zcela »zpracovala« všechny ty nesčíslné vědomostní zkušenosti, jež nashromáždila ve své předcházející existenci. Jedná se tedy o veškeré vědomostní zkušenosti, které vyplynuly během existence ve vědomí, resp. v osobnosti člověka – a stejně to probíhá také u vyšších a nižších zvířat či u ostatních životních forem. V tomto smyslu pravé pravdy a porozumění »zpracovává« životní energie Tvoření v »klidovém« působení vědomostní zkušenosti, jichž dosáhla, a »zpracovává« je v rovině Tvořivé energie. Když tedy životní energie Tvoření existovala jakožto vědomí ve hmotném, jí samou oživovaném těle nové osobnosti, resp. člověka – nebo ve vyšším či nižším zvířeti

nebo jiné životní formě, které rovněž vykazují jistý druh vědomí, avšak vždy podle svého rodu a druhu – , tak dospěla k vědomostní zkušenosti, která je pak tedy »zpracovávána« a následně po všechen čas uložena v životní energii Tvoření, která se tím poté evoluuje. Z toho potom bude dále profitovat nejbližší následující, nová osobnost, jež bude ožívována evolučně vyspělejší životní energií Tvoření a jejíž vědomí, které v ní bude působit, bude pokrokovější a bude se lépe vyvíjet kupředu.

Po delší či kratší době, až bude »zpracovávána« veškerá vědomostní zkušenost – jak to zpravidla bývá –, bude tedy opět ožívováno nějaké vědomí, a tím pádem nová osobnost, která bude zplozena lidmi, mužem a ženou, a sice jakožto člověk. To se tedy stane tehdy, když semenná buňka, resp. spermie muže oplodní vaječnou buňku ženy, přičemž toto oplodnění nastává za zcela normálních okolností v jejích vejcovodech, za předpokladu, že bude z vaječniku vyslána zdravá vaječná buňka, čímž tedy dojde k takzvané ovulaci a k tomu, že vejcovod onu buňku skutečně i pojme.

Z tohoto zplození nejprve vzejde, během několika málo dní, takzvaný žlutkový váček, načež po určité době vzniká v mateřském lůně ženy embryo, které se v běhu vývojového stadia zcela přirozeně utváří a které leží v plodovém vaku na boku pod děložní sliznicí. Právě tam vzniká také většina vnitřních orgánů a vnější tělesné struktury. Tento přirozený pochod se odvine ještě úplně předtím, než do embrya vstoupí onen faktický život, tedy životní energie Tvoření, což se stane 21. dne po zplození, resp. po oplození. Když pak 21. dne po zplození do embrya tato životní energie Tvoření vstoupí, tak tím vzniká energetický impulz, který ihned vede k soběstačnému životu, jímž bude také probuzeno nové vědomí. Poté započíná v mateřském lůně faktický život, jímž embryo roste a zvětšuje se, čímž se zahajuje takzvané embryonální stadium, jež trvá asi 8 týdnů, během nichž se embryo vyvíjí v plod, což probíhá asi 10 týdnů po oplodnění. Zpravidla za 9 měsíců po oplodnění se pak zpravidla stává, že se plod, který se vyvinul v miminko, narodí. Po narození toto miminko roste a stává se dospělým člověkem, který je během celého svého vývoje a celé doby svého života až do stadia umírání zaopatřován životní energií Tvoření, a tedy až do okamžiku své smrti – a tudíž v době před rozpadem a zánikem materiálního těla.

Čemu je nutno porozumět ...

Evolutivní úkol člověka spočívá v tom, aby se jakožto materializovaná forma životní energie Tvoření budoval ve všech dobrých ohledech tak, aby se veškerá síla jeho životního impulzu mohla stále lépe a silněji budovat a prosazovat. To je ovšem možné pouze tehdy, když se o to bude člověk poctivě snažit samostatnými a uvědomělými myšlenkami a logickým jednáním, čemuž se musí úhrnem naučit – a díky tomu si uvědomí, co znamená život a jak jej má žít, aby mohl sám projevovat v každodenním životě sílu Tvořivé energie a mohl ji dovádět k růstu. K tomu ovšem není vhodná ani potřebná vůbec žádná teorie, neboť ta vede zpravidla jen ke zmatení a konfuzi, a tím pádem k tomu, že člověk začne zmatečně »plavat v problémech«, čímž odsouvá stranou logická řešení. Dokonce i tehdy, když teorie vypadají velmi zajímavě a lákavě, tak člověku neumožňují, aby nalézal logická řešení, a přímo mu v nich brání, takže je pak ani nemůže prakticky uskutečňovat. Zejména tomu tak bývá tehdy, když jde o to, aby se učil dělat ze sebe člověka skutečného. To vyžaduje, aby si sám projevoval hodně pochopení, tolerance a neutrality, a aby měl také radost ze vší práce, kterou má odvádět, a aby měl také radost ze svého nasazení a byl velkorysý a ochotný pomáhat. Toto je pro něj nezbytné i při jeho spolupráci se spolubližními, avšak je také nutné, aby se do nich dokázal vcítovat a byl k nim shovívavý, a rovněž i to, aby byl loajální, láskyplný, bezúhonný a radostný atd. Tyto hodnoty a mnoho dalších hodnot spojených s chováním tvoří praktická témata Nokodemionovy Nauky, která jest »Učením pravdy, Učením Tvořivé energie, Učením života«, jímž se mají pozemští lidé učit a jimiž se mají zabývat, aby tím v sobě rostli, a stávali se tak opravdovými lidmi, již budou tímto způsobem důstojně oceňovat a ctít Tvoření, což je i jejich úkolem.

Čím je Tvoření ve skutečnosti ...

Tvoření není nábožensky myšleným, imaginárním Bohem, a tedy ani velkou či malou bytostí, která by v jakémsi lidském, člověku podobném a »božském« smyslu nebo ve smyslu určujícím, řídícím a vůdčím vymýšlela všechny události všeho druhu a působně je uskutečňovala nebo nechávala uskutečňovat lidmi atd. Tvoření není náboženskou bytostí, přičemž slovo náboženství (něm. Religion) je z etymologického hlediska velmi sporné a jeho význam není jasně definován. Již ve staré době získalo slovo »religio« význam »zpětná vazba«, zatímco z hlediska latinského se pojem »Religion« uvádí ve smyslu »religare«, což má znamenat »spojovat« nebo »přivazovat«. Marcus Tullius Cicero, nejstarší syn římského rytíře, však hodnotil výraz »religare« ve smyslu »opět něco číst« a také ve smyslu »promýšlet«. (*Pozn.: Jméno Cicero pochází z latinského pojmu »Cicer«, jenž znamená »cizrna«.*) Cicero byl ve starém Římě nejslavnějším řečníkem, ale rovněž i právníkem, politikem, filozofem a spisovatelem, který byl také označován za »povýšence« (kdo nabyt postavení, moci a bohatství) a »parvenu« (kdo pronikl z nižší spol. třídy do vyšší), a to proto, že jako první příslušník svého rodového příbuzenstva vykonával úřad konzula, a byl tedy označován jako »Homo novus«, což znamená i »nový člověk«. V době, kdy Cicero působil v úřadu konzula, se psal rok 63 před Jmmanuelem, resp. před Kr. Byl to nejvrchnější magistratus (čes. magistrát) Římské republiky s dalekosáhlou mocí, a proto byl také schopen překazit pokus o vládní převrat, který se nezdařil senátorovi Luciovi Sergiovi Katilinovi, jenž se pokoušel »spiknutím« uchvátit moc nad Římskou republikou. Cicero byl následně za zhazení tohoto pokusu o převrat ctěn Senátem jako »otec vlasti«.

Tvoření tedy není imaginárně existující bytostí, která by měla být vzývána, neboť by mělo být jednoduše v důstojnosti a ve cti respektováno. Ono není tím, co bludně věřící lidé mylně nazývají »Bohem«, a nemělo by být ve smyslu této fantazijní postavy velebeno. Právě tak by neměl být veleben a uctivě zbožňován ani údajný Syn Boží jménem Ježíš Kristus, který se objevuje v křesťanství a který je kvůli lživým a podvodným tvrzením bludověrců domnělým Synem Boha. A stejně by neměli být velebeni ani jiní bohové, které lidé vzývají na základě své náboženské a sektářské víry nebo jiné bludné bohovíry, která velebí jednoho nebo vícero bohů.

Tvoření ani nepřikazuje, ani nepožaduje, ani nežebrá, neboť ve skutečnosti a v pravdě je Tvoření v celém svém Tvořivém prostoru – jenž zahrnuje 7 Univerz a jenž existuje v 7 rozdílných hlavních dimenzích, avšak tvoří jediný celek – doopravdy zcela neutrální. Z toho důvodu svojí všeobjímavou energií a silou umožňuje, aby v celém kosmu / materiálním pásu v plném úhrnu jednoduše vše žilo, prodělávalo evoluci, proměňovalo se, mutovalo, rozvíjelo se a působilo, tedy příroda, všechny zvířecí a rostlinné říše a jejich příslušníci všech rodů a druhů v myriádových počtech, a sice v rámci 7 Univerz a na všech planetách a měsících, jež nesou otevřený zvířecí a rostlinný život; a Tvoření toto umožňuje v tom smyslu, v jakém to bylo úplným a výslovně neutrálním způsobem stvořeno a stanoveno již v pravěkých dobách. To všechno dohromady je v myriádách svých forem pro lidskou inteligentnost i pro lidský rozum naprosto nepostižitelné – ať už je tento rozum jakkoliv vysoce a dalece vyvinutý a vzdělaný vědomostmi.

A právě tak nepostižitelné je i vše ostatní, co existuje v celém kosmu, resp. v materiálním pásu, jako jsou všechna slunce, planety, asteroidy, komety, hvězdný prach a celý vesmír, resp. všehomír, v němž se uvnitř »prapolevky« v základu utvořily elektrony, neutrony a protony, jež se v běhu času a trvání vyvinuly v ionizované deuteriové a vodíkové atomy, jež v dalším sledu prodělávaly fúzi, z níž vzházelo hélium atd. Předtím, to jest dříve, než se to vše odehrálo, existovalo pouze Nihilo, nicota, resp. věčný, bezčasový a nekonečný prostor ničeho, dříve než se stalo – což je z lidského pohledu nevysvětlitelné –, že impulzy z Nihila podnítily vznik, resp. existenční vzházení forem Absolutna, z čehož celkově vzešlo 7 forem Absolutna, resp. 7 Univerz Absolutna, resp. rovin Absolutna, jež lze označit následovně:

Formy Absolutna jsou Univerzy Absolutna, resp. Tvořeními Absolutna, resp. rovinami Absolutna, jichž existuje 7 a jež vyplývají od nejvyšší až po nejnižší, a sice následovně:

- 1) BYTÍ-Absolutno, 2) SOHAR-Absolutno, 3) Super-Absolutno, 4) Kreační-Absolutno, 5) Centrální-Absolutno, 6) Pra-Absolutno, 7) Absolutní Absolutno

Z nejnižší formy Absolutna zvané »Absolutní Absolutno« vzešla v počtu 49 prvotní jednoduchá Tvoření, resp. Univerza, jež byla v sobě samých sedmerá a existovala vždy ve své vlastní dimenzi, přičemž tyto nejnižší formy Tvoření, tedy Univerza, v sobě vykazují 7 pásů, z nichž ten čtvrtý představuje pás materiální, resp. kosmos, jenž je člověku obecně znám coby viditelný vesmír se všemi jeho galaxiemi, mlhovinami, asteroidy, kometami, meteory, slunci, planetami a měsíci, jakož i se vším hvězdným prachem, slunečními větry a vesmírnými částicemi atd. Zbývajících 6 pásů sestává oproti tomu z ryzí Tvořivé energie, a sice z různých jejích druhů.

Všechna Tvoření Absolutna, resp. Univerza Absolutna, resp. všechny formy, resp. roviny Absolutna, resp. úplně všechny čistě Tvořivé energetické roviny Absolutna byly stvořeny pouze jedinkrát BYTÍM-Absolutnem, resp. BYTÍM-Tvoření, jehož praenergie Trvání-BYTÍ a prasíla Trvání-BYTÍ byla stvořena Nihilem, jež existuje v bezkonečném Trvání prostorové nekonečnosti, která ovšem pro pozemského člověka zůstává v každém ohledu rozumově nepochopitelná.

Od té doby, co formy Absolutna 2 až 7 vzešly z BYTÍ-Absolutna – které přece vzniklo z impulzu Nihila – tím, že byly prapůvodně vytvořeny, resp. že prapůvodně začaly existovat, tak BYTÍ-Absolutno netvořilo žádné další formy Absolutna. Ze všech 7 forem Absolutna tvoří a vytváří jen a pouze nejnižší »Absolutní Absolutno« – a sice od doby, kdy počalo existovat – formy Univerza, které coby nejjednodušší a nejnižší formy Univerza začaly být schopny produkovat energii, sílu a substance pro hrubohmotnou materii a objemově stálé i formově nestálé, tekuté agregátní stavy, jakož i pro samostatné živoucnosti, resp. organizmy, a tedy pro život. Tak byly dány předpoklady pro materiální pás, pro 4. pás pevné hmoty, resp. pro kosmos, a to ve všech 7 Univerzech, jež jsou všechny společně nazývány Tvořením a jež existují v témže Tvořivém prostoru, avšak jsou odděleny 7 hlavními dimenzemi, přičemž ale každá planeta nebo měsíc atd., a každý kosmos v každém Univerzu, vykazuje své vlastní a nesčetné dimenze minulosti a budoucnosti. V každém ze 7 Univerz je tedy stvářen kosmos, resp. materiální pás Univerza. Tímto způsobem stvořilo »Absolutní Absolutno« při svém prvotním působení jednorázově vícenásobnou kreaci 49 jednoduchých, resp. nízkých Univerz, resp. Tvoření-Univerzálních vědomí, aby následně stvářelo už jen jednotlivá nebo dvojčetná Univerza nízkého druhu. Tato nízká Univerza, resp. nízké formy Tvoření se samostatně evolvují vzhůru do podoby Pra-Tvoření, aby se následně staly Centrálním-Tvořením, ale aby se poté vyvíjely dále v počtu 10^{49} a aby se po nescíslných myriádách let staly výše se vyvíjejícími formami Tvoření, resp. Univerz, dokud nesplynou s »Absolutním Absolutnem«.

To nejnižší Univerzum, resp. ta nejnižší forma Tvoření – jako je kupř. pozemšťanům známé Univerzum, jež Plejaren nazývají Univerzem DERN a jež vykazuje sesterské Univerzum, jež Plejaren, pocházející z Univerza ANKAR, nazývají Univerzem DAL –, resp. tato forma Univerza je z bezpočtu existujících druhů Univerza jedinou, která ve své šíři, zahrnující 7 pásů, vykazuje materiální pás, tedy kosmos, jako svůj 4. pás. V něm se utvářejí plyny, elektrony, neutrony a protony atd., jakož i všech 280 prvků, z nichž bude pozemské vědě do roku 2000 známo asi jen 120, načež pro dotyčné výzkumné obory pozemšťanů bude počet 280 prvků zůstat po dlouhou dobu nevybádatelný, a sice až do doby průběhu 21. století i později.

Prostorové dálavy Tvoření jsou dány ve všech 7 Univerzech Tvoření, a právě tak mají tedy úhrnem ve všech kosmech a galaxiích platnost patřičné hodnoty, které vše ovlivňují, a tyto hodnoty jsou tedy dány i ve všech mlhovinách, sluncích, černých dírách, materiálních i neutrinových oblacích, slunečních paprscích, v hvězdném prachu a ve vesmírných částicích, ale rovněž i ve všech rozličných planetách, měsících, kometách, meteorech a asteroidech atd., jakož vposled i ve všech nejdrobnějších i největších životních formách, a tyto hodnoty směrodatně ovlivňují vývoj a evoluci úplně všeho a každého.

V nevyhnutelných proměnách času a nekonečného trvání se tedy nejnížší kreace Univerz, resp. Tvoření, mění v Pra-Univerza, resp. Pra-Tvoření, a následně stále kupředu a dále, aby se poté vyvinuly natolik, že splynou s »Absolutním Absolutnem«. Potom bude dotyčné Univerzum jako část »Absolutního Absolutna« spolupůsobit na tom, aby byly opět vytvořeny nové, samočinné Tvořivě energetické impulzy, jež se označují jako »praidea« a jež budou umožňovat stvoření nového nejnížšího Univerza, resp. nového Tvoření. Tyto velmi jemné Tvořivě energetické impulzy – ona »praidea« – se samostatně vyvíjejí z »Absolutního Absolutna«.

Nejbližší z toho následující forma Tvoření se pak bude opět vyvíjet svojí evolucí, a tedy se rozšiřovat, to jest v běhu trvání myriád let z nejnížší formy Tvoření, čímž bude znovu následovat tentýž vývojový pochod, který probíhal předtím. A tak vzejde nová energie a síla, nové Univerzum, resp. nové Tvoření s hrubohmotným pásem, s galaxiemi a hvězdami, a tedy slunci, a dále i s planetami, kometami a asteroidy atd., přičemž na planetách a měsících atd. budou stvářeny zvířecí a rostlinné říše a nakonec také – podle možných předpokladů – hrubohmotné životní formy. Tím bude tedy již znovu stvořeno příští nové Tvoření plné energie a síly, a sice na základě ryze Tvořivě energetické kreace, a to potom pozemští lidé nazývají jen banálním pojmem příroda, avšak toto Tvoření představuje ve svém kompletním úhrnu Tvořivé Univerzum se všemi hodnotami – jež jsou ovšem dány ve všech 7 Univerzech Tvoření –, přičemž ale úhrnný celek přírody a vši její energie a síly představuje pravou existenci všeobjímajícího Tvoření.

Opakovaně uvádím, co jsou formy Absolutna a formy Tvoření, a jaký je jejich význam, vývojový proces a důležitost!

Všechna Tvoření Absolutna, resp. Univerza Absolutna, resp. formy či roviny Absolutna byly Nihilem orientovány tak, že oněch 6 ostatních, nižších forem Absolutna bylo stvořeno fakticky pouze jedinkrát BYTÍM-Absolutnem, a sice jeho praenergií Trvání-BYTÍ-Absolutna a jeho prasílou Trvání-BYTÍ-Absolutna. Přitom vše vzešlo takzvaným »velkým prapratřeskem« – jak lidé nazývají prapočátek vzniku Univerza, resp. Tvoření –, a sice na základě plně budivého impulzu z »vakua nicoty« Nihila. Vyjma formy BYTÍ-Absolutna, jež byla na prapočátku stvořena z Nihila, nevstoupila – od doby jejího prapůvodního existenčního vzejití – do jsoucna žádná další forma Absolutna tohoto druhu, tedy jakožto Absolutno Tvoření-Univerzálního vědomí.

Ze všech 7 forem Absolutna, jež byly vytvořeny, bylo jako prvotní stvořeno, na bázi impulzu, jediné a pouze »BYTÍ-Absolutní Absolutno Tvoření-Univerzálního vědomí«. Těch 6 dalších a nižších forem Absolutna bylo stvořeno BYTÍM-Absolutnem, přičemž pouze ta nejnížší forma Absolutna, tedy »Absolutní Absolutno« tvoří nejprostší a nejnížší formu Tvoření, resp. nejnížší formu Univerza, jež disponuje hrubohmotně-materiálním univerzálním pásem, kosmem. Tímto způsobem tvoří »Absolutní Absolutno« – které mohou pozemšťané chápat jako Pra-Tvořivou kreatorku¹ známého Univerza – to, co i prosté Tvoření stále stváří jako nízké Univerzum, které přece vykazuje mimo jiné materiální pás, resp. kosmos, a tedy viditelné »Univerzum«, které ovšem pozemšťané ve svých domněnkách mylně »chápou« jako »Univerzum«, a to jen proto, že liše pokládají kosmos za celičké Univerzum. Nemají ovšem ani tušení, ani faktické vědomosti o tom, že Univerzum vykazuje 7 stejně velkých pásů, z nichž ten čtvrtý představuje viditelný kosmos se všemi svými hmotnými útvary, zatímco se před ním nalézají 3 a za ním opět 3 další pásy ryzí energie. A pozemšťanům je tím spíše neznámé, že existuje 7 Univerz, jež jsou v celkovém prostoru Tvoření vzájemně »protkána«, zatímco je každé z nich ve své vlastní hlavní dimenzi a navzájem se nedotýkají.

1 Pra-Tvoření, stejně jako jakékoliv jiné Tvoření, je neutrální a bezpohlavní, nicméně v německém jazyce má toto slovo (Ur-Schöpfung) člen »die« (»ta«), takže Eduard hovoří o »kreatorce«; pozn. překl.

Nízké formy Tvoření vzniklé z »Absolutního Absolutna« prodělávají v běhu nekonečného trvání – které mohou pozemšťané chápat v řádu myriád let – evoluci opět vzhůru k tvůrčímu Pra-Tvoření, tedy k »Absolutnímu Absolutnu«, aby se pak v běhu trvání evolvovaly k Centrálnímu-Tvořivému vědomí a k BYTÍ-Absolutnu. Avšak dříve, než se to bude moci odehrát, musí nejnížší forma Tvoření prodělat další vývoj, tedy dříve, než bude moci dospět až vzhůru do nejvyšší roviny »BYTÍ-Absolutna«, přičemž teprve na 10⁴⁹. evolučním stupni dospívá vývoj finálně až do bodu, jenž vede ke splynutí s »Absolutním Absolutnem«. Pozemšťané mají nejnížší Univerzum, resp. nejnížší formu Tvoření chápat jako Univerzum DERN, v němž žijí a existují v soustavě SOL na planetě Zemi, a sice v galaxii Mléčná dráha ve viditelném kosmu.

Pozemské lidstvo existuje v tomto Univerzu DERN – jak jej nazývají Plejaren z Univerza ANKAR. Toto Univerzum, tedy Tvoření, mimo jiné zajišťuje, aby mohl vůbec existovat život – a toto Tvoření vykazuje ve své šíři, zahrnující 7 pásů, pás materiální, resp. kosmos, v němž se nalézají plyny, elektrony a všech 280 prvků, jež jsou přítomny ve všech galaxiích a mlhovinách, ve sluncích, černých dírách, materiálních a neutrinových oblacích atd., jakož i v planetách, měsících, kometách, meteorech atd. a vposled i v nejdrobnějších a největších formách života.

Když se nejnížší formy Tvoření, resp. nejnížší formy Univerza, promění v průběhu času svojí evolucí – jež trvá mnoho myriád let – ve formu »Absolutního Absolutna«, tak stvářejí Tvořivě energetické kmitové impulzy, které se označují jako »praidea«, a ty potom přispívají k novému stvoření jednoho nebo několika nejnížších Univerz/Tvoření, jež se tedy z oněch impulzů, resp. z oné »praidey«, samostatně vyvinou. Nejbližší následující forma Tvoření – která se rozšíří evolucí z nejnížší formy Tvoření – potom už nebude vykazovat hrubohmotný pás s galaxiemi, hvězdami a hrubohmotnými formami života, neboť forma Tvoření již nejbližšího evolučního stupně má už jen podobu čistě Tvořivé energie. A co je ještě nutno vysvětlit k oné »praideji«: Nejedná se o faktickou ideu, nýbrž výhradně a pouze o velmi siloplné Tvořivě energetické kmitové impulzy s kreačním potenciálem.

Příroda a veškerá její existence, energie a síla, jež je přítomna úplně v celém vesmíru, představuje pozemskému člověku známé Tvoření, jež je integrováno a jež existuje, resp. jež živoucně pulzuje ve všem, ve všech dálavách Univerza a v celém všeobjímajícím jsovcu a životu. Přitom může pozemský člověk viditelně vnímat vše ve čtvrtém pásu Univerza – které zahrnuje pásů sedm –, tedy v materiálním pásu, resp. v kosmu. Všech 7 Univerz, které v sobě skýtá Tvoření, existuje v různých dimenzích, a v těchto 7 Univerzech působí úhrnem tatáž Tvořivá energie a síla, ačkoliv je od sebe všech 7 Univerz odděleno svými dimenzemi, takže Tvoření v sobě samém a v tomtéž prostoru sestává ze 7 různých Univerz jsovcích v 7 hlavních dimenzích, jimiž se všech 7 Univerz různí a jimiž jsou tato Univerza od sebe oddělena, aniž by se »tangovala« (dotýkala).

Neděle, 6. února 1949, Edi Meier, Niederflachs 1253, Bülach

... (Pozn.: Zbytek rozhovoru mezi Billym a Quetzal měl čistě soukromou povahu.)

Útržky z korespondence (9)

od Bernadette Brandové

Do mé e-mailové schránky nepřicházejí vždy jen přímé otázky, ale někdy také argumentace, jako je ta následující, která uvádí na pravou míru jednu zásadní chybu, která nám žel proklouzla mezi prsty, jak se lidově říká, a tudíž se objevila v prosincovém vydání čtvrtletníku Hlas Věku Vodnáře. Tentokrát Útržek v tomto ohledu výjimečně nepojmu anonymizovaně, jelikož je beztak jasné, kdo je autorem dotyčného článku.

Abych mohla odpovědět na další otázky, které mi byly položeny ohledně narození vícerčat, jsem ovšem potřebovala od Billyho mimořádnou lekci v Nauce Tvořivé energie, protože jsem si nebyla úplně jistá, jak se věci v tomto speciálním případě mají, resp. zda jsem vše správně pochopila a následně i správně odvodila.

Otázka:

V minulém vydání časopisu »Hlas Věku Vodnáře« z prosince 2024, č. 213, byl otištěn článek od Achima Wolfa (strana 3) s nadpisem »Ve mně neexistuje ani strach ani obava«. Achimův názor v tomto článku se mi jeví jako nesprávný. Podle toho, jak se na věci dívám já, je správně přesný opak toho, o čem Achim nakonec tvrdí, že se jedná o správný závěr, který dovedl a popisuje.

Na tomto místě ocituji první odstavec jeho článku a další tři věty, které následují po něm:

CITACE: Tato věta z Billyho knihy »Meditace z jasného pohledu« mi dlouho připadala paradoxní a protismyslná, jelikož jsem nepřemýšlel dostatečně důkladně o tom, co je jí přesně míněno. Myslěl jsem si toto: »Žádný člověk přece o sobě nemůže tvrdit, že ve svém životě ještě nikdy nepociťoval strach nebo že neměl z ničeho obavu.« Mé údajně logické závěry šly tímto směrem: »A má-li si člověk tuto větu meditačně zvnitřňovat, ačkoliv je nelogická, tak to musí vést v jeho vědomí a psychice k odporu a nevoli, protože podvědomí myslí stále jen logicky a bude se muset proti tomuto rozporu vzpírat.« V tomto ohledu jsem ovšem vycházel z chybných předpokladů.

Teprve později jsem pochopil, že záleží na tom výroku »ve mně«. Věta se totiž nevztahuje na blok mentality s vědomím, podvědomím, formami nevědomí – jež jsou vědomí a podvědomí předsazeny – a s psychikou, tedy nikoliv na nitro člověka. Může se mnohem spíše vztahovat jen na nejniternější nitro, na nejjemnější hmotu, na ono »ryze duchovní« (ryze Tvořivě energetické), na Tvořivou energii v člověku. (...) KONEC CITACE.

Argumentace:

Nyní k tomu uvádím svůj názor:

Zastávám právě opačný názor, tedy ten, že je tou větou míněno nitro člověka a že jí má být toto nitro i oslovováno – a nikoliv nejniternější nitro, které za všech okolností zůstává nedotknutelné.

Tento názor zastávám z těchto důvodů:

Pravda je, že lidé jsou v životě stále znovu vystavováni strachu a obavám. Jednak vědomě, zejména při akutním nebezpečí, a jednak jen podprahově a nevědomě, což jim pak může bránit ve správném, pokrokovém jednání atd., atp. Když se v chování člověka vyskytuje něco nedobrého a negativního, a on pak soustředěně vyslovuje nějakou větu ve formě »je to tak«, aby právě ono nedobré a negativní omezil, tak to ovšem není nelogické, nýbrž logické, správné a konstruktivní. Nevede to ani k odporu a nevoli v jeho vědomí, stejně jako tomu není ani v případě, když chce kuřák přestat kouřit a říká si pak ve formě »je to tak«: »Já nekouřím.« Ony výpovědi »je to tak« se vztahují na přítomnost – a tu člověk jistě bude

moci pozitivně ovlivňovat. Nicméně to, co může pozitivně ovlivnit, je vždy jeho vědomí, podvědomí, psychika atd., a tedy blok mentality, a tím pádem i jeho niterní identita. Nemůže však nikdy ovlivnit identitu nejnítěrnější, poněvadž ta do sebe může jen nepřímým způsobem přijímat neutrální impulzy – a také je právě vysílat, načež je může uchopit podvědomí a mohou pak také pronikat do vědomí, anebo právě i nikoliv. Negativní způsoby chování samozřejmě nezmizí ze dne na den. Bude-li mít tedy člověk i v budoucnu čas od času strach a obavy, ale bude touto větou ve vztahu ke strachu a obavám především omezovat svůj skrytý všednodenní strach a své skryté všednodenní obavy, tak tato věta již splnila svůj pozitivní účel.

Závěry Achimovy a ty mé jsou tedy právě opačné, pokud jde o to, zda má člověk onou větou oslovovat svoji niterní, anebo nejnítěrnější identitu. Jak se na to díváš Ty?

Odpověď:

Ano, správně! Tvá argumentace je naprosto správná, logická a konsekventní. Na velmi mnoha místech se v Nauce Tvořivé energie nadměrně jasně vykládá, že člověk nemůže oslovovat ani ovlivňovat své nejnítěrnější nitro, a to ani přímými myšlenkami, ani meditací či při meditačním pohroužení, a ani příkazy, přáními, pocity, představami, klamy či iluzemi. Nejnítěrnější identita člověka – nebo krátce nejhlubší niterno, které má povahu nejjemnější hmoty – nepředstavuje nic jiného než faktickou životní energii Tvoření, a tu člověk nemůže žádným způsobem a ničím přímo oslovit nebo ovlivnit, jak jsme se tomu naučili z četných Billyho vyjádření a důkladných vysvětlení. Tvořivá životní energie je náš faktický životní impuls, a ten je před jakýmkoliv záměrným ovlivňováním chráněn cenzorem, jenž pracuje nezávisle a neovlivnitelně a jenž nechává vstupovat do oblasti nejnítěrnější identity pouze přísně logické evolutivní impulzy, kde jsou pouze ukládány, přičemž budou dále zpracovávány až poté, co člověk zemře.

Ohledně logiky tohoto cenzoru² je nutno konstatovat, že ten pracuje čistě evolutivně za zcela obzvláštních, absolutně logických aspektů, a zaměřuje se tedy na stupňování celkové evoluce, a tedy i síly naší Tvořivé životní energie, což předpokládá naprosto jiné předlohy, resp. danosti a skutečnosti, než jaké my lidé obecně chápeme a myšlenkově postihujeme.

Chce-li člověk ovlivnit svoji nejnítěrnější identitu nebo má-li třeba i jen přání se co nejrychleji evolvovat, tak sleduje tajný záměr nebo skryté přání a skrytý požadavek sám vzestoupit »do vyšších sfér evoluce«. To ovšem veskrze vyplývá z jeho hlubokého nepochopení, co evoluce vlastně je a jaké místo je jemu samému přiděleno v celkové evoluci všeho Tvořivého a kreativního. Ono Tvořivé samotné – tedy příroda se všemi svými nesčetnými a rozličnými aspekty, jevovými podobami a projevy – nezná »duchovní hierarchii«, jak se o ní zmiňuje esoterika, která tímto chybným a zmateným obrazem otravuje a zamlžuje myšlení lidí, kteří potom docházejí k nápadům, že jsou sami jakožto lidé schopni svoji evoluci v oblasti životní energie Tvoření přímo ovlivňovat a »tlačit kupředu«.

Nejvýtečným úkolem člověka – který mu přidělilo Tvoření – je to, aby se stával OMEDAM(em), tedy naplňovatelem zákona (*zákonů Tvoření; pozn. překl.*), a tím i opravdovým člověkem. To je jediná snaha, kterou má následovat, neboť tím, že bude takto usilovat o skutečné lidství, bude naplňovat svůj úkol, jež mu dalo Tvoření, ba co víc, bude se tak i nepřímým, ale velmi efektivně evolvovat v tom směru, že poroste impuls jeho Tvořivé životní energie a bude získávat na síle. A tento impuls po zesnutí člověka vytvoří absolutně novou, neutrální a nezávislou osobnost, kterou on sám, ani na základě svých přání, není schopen ovlivnit.

2 Specifický pojem Nauky Tvořivé energie »cenzor« skloňujeme podle vzoru hrad; pozn. překl.

Otázka:

Mám otázku ohledně Tvořivé životní energie, která od 21. dne oživuje lidský plod. Mám dvojčata, která jsou obě velmi inteligentní. Zejména mají obě velmi výraznou inteligenci/inteligentnost v oblasti matematické logiky. Proto mám dotaz: Je druh životní energie Tvoření u dvojčat tentýž, nebo jak je jinak možné, že jsou obě tak inteligentní, a nikoliv jen jedno z nich?

Pak mám ještě jednu otázku: Pochopil(a) jsem, že člověk svoji inteligenci/inteligentnost nedědí po rodičích a že je tomu tak jen ve vzácných případech. Je potom ta inteligence/inteligentnost spojena výhradně jen z úložními bankami?

Odpověď:

21. dne po zplození nového člověka – nebo několika nových lidí, jako např. dvojčat, trojčat či vícčat – je vývoj embrya díky utvořenému srdci do té míry dovršen, že doposud »nesamostatný shluk buněk ve vajíčku« už není budován a »dováděn k růstu« výhradně jen mateřským orgánem, ale uschopní se k samostatnému vývoji a svébytnému životu. A právě tehdy, 21. dne po zplození, vyvolá rostoucí plod oživný impuls Tvořivé životní energie, a sice z obrovské masy Tvořivé energie, která je určena k tomu, aby oživovala lidský život a zásobovala jej energií. V tomto ohledu to funguje tak, že každé embryo vícčat vyšle svůj vlastní impuls a bude pak oživeno svým vlastním, absolutně nezávislým a neutrálním impulzem Tvořivé životní energie – který se bude odlišovat od impulsů jeho sourozenců –, čímž se následně i spustí jeho srdeční činnost. (Přibližně od devátého týdne těhotenství, když jsou všechny vnitřní orgány plně utvořeny, se potom embryo nazývá pojmem »fetus«, tedy plod.) Jakého druhu tyto impulzy Tvořivé životní energie budou, je určováno pouze a výlučně tou obrovskou masou Tvořivé životní energie, která se ze své strany řídí plánovitou evolucí samotného Tvoření, jež nezná vůbec žádné náhody, nýbrž jen spojitosti, které určují veškerý vývoj vůbec všeho existujícího na základě svých vlastních evolutivních zákonitostí, takže tyto spojitosti určují i to, do jaké míry se budou odlišovat životní impulzy vícčat. Tyto rozdíly mezi sourozeneckými vícčaty mohou být velmi nepatrné, takže se budou tato vícčata jevit pozorovateli bezmála jako totožná, pokud bude tyto lidi poznávat po jejich narození nebo během jejich samostatného života. Mohou se však také od sebe znatelně, zjevně, či dokonce extrémně odlišovat, což pak může vést k tomu, že se mezi těmito sourozenci budou vyskytovat očividné a někdy i signifikantní rozdíly po stránce jejich osobnosti a charakteru.

Zdali se budou mezi osobnostmi objevovat rozdíly a jak silně se budou od sebe odlišovat, to určuje – jak bylo řečeno – jedině onen »rezervoár« Tvořivých životních energií, který se řídí svými vlastními Tvořivými zákonitostmi, jež budou pro člověka po celou dobu jeho vývoje a evoluce stále zůstávat nepochopitelné, protože se ani svými myšlenkami, ani svým vědomím a svými pocity není schopen pohybovat ve sférách ryze Tvořivého nebo se do nich vmyslit – to bude pro něj jako pro člověka na jakémkoliv vývojovém stupni, třeba i na tom nejvyšším, stále nemožné a bude to pro něj zůstávat vždy tajemstvím.

Tyto rozdíly se ale vztahují výhradně na charakter, inteligentnost a osobnost, avšak nikoliv na hmotné vzezření, které je určováno genetickými, a tudíž materiálními faktory, a sice podle toho, zda se jedná o jednovaječná nebo vícevaječná vícčata. Ta jednovaječná jsou z genetického hlediska takřka identická, jelikož pocházejí ze stejné vaječné a semenné buňky a jelikož se embryonální buňky ve velmi raném stadiu (mezi 3. a 12. dnem) rozdělily a dále vyvíjely individuálně. Z tohoto důvodu mají jednovaječná vícčata tutéž DNA, a tím zpravidla i totéž pohlaví. Ve vzácných případech se ovšem stává, že mají pohlaví různá, neboť z jedné oplodněné vaječné buňky s pohlavními chromozomy XY může při následujících děleních plodu vzejít buňka s takovým buněčným jádrem, které neobdrží chromozom Y.

Vícevaječná vícčata vznikají z několika ovarií (vaječniců), jež současně dozrála (což se anormálně podporuje umělým oplodněním) a jsou současně oplodněna různými spermii. V těchto případech se

sobě vícerčata nepodobají o mnoho více než normální sourozenci, jelikož taková vícerčata vykazují již v okamžiku plození rozdílné genetické struktury.

Základní osobnost, kterou si s sebou každé nově narozené dítě/vícerče přináší, je vždy neutrální, naprosto individuální a obzvláštní a odlišuje se svým druhem a ražením pokaždé a bez výjimky od osobností svých sourozenců, i když jsou tyto rozdíly eventuálně stěží vnímatelné. Co vede k tomu, že se sobě sourozenecká vícerčata z hlediska svých zájmů, jednání, reakcí a chování často navenek podobají, to je výlučně dáno tím, co se jim vštěpuje výchovou, ledaže by se jejich osobnosti skutečně extrémně podobaly, což pak může vést ke stejným nebo velmi podobným způsobům života, jestliže budou tato sourozenecká vícerčata vychovávána od sebe odděleně a budou vyrůstat v různých rodinách.

Inteligentnost je vždy částí osobnosti a souvisí s vědomostmi, jež jsou uloženy v úložních bankách, a proto není inteligentnost nikterak dědičná nebo přenositelná – a to ani ve výjimečných případech. Co je dědičné, to jsou pouze tělesné znaky a chorobné náchylnosti, jež se tedy geneticky přenášejí, na rozdíl od charakteru a inteligentnosti, jež jsou určeny toliko svébytnou osobností, kterou s sebou 21. dne přináší impuls Tvořivé životní energie.

Oproti tomu intelligence – kterou si člověk rozvíjí v běhu svého života a kterou si buduje a rozšiřuje svým učebním procesem – je přenositelná výhradně ze strany matky, která svoji ochotu se učit, svůj zájem, svoji otevřenost a nepokrytost přenáší na plod, jenž v ní vyrůstá a jež po uplynutí doby těhotenství přivede na svět jako novorozené dítě. Intelligence není v žádném případě geneticky podmíněná nebo geneticky doložitelná, jako tomu bývá kupř. při dědičných přenosech, při nichž rodiče předávají svým dětem určité geny, které se pak budou v nějaké podobě hmotně, resp. tělesně projevovat. To nevylučuje, že se během vývoje dítěte při těhotenství mohou objevit genetické změny nebo škody, jež budou zapříčiněny např. vlivy životního prostředí nebo rozmarem přírody a jež pak mohou v nejhorším případě vést i k tomu, že zcela zdraví rodiče přivedou na svět tělesně narušené či poškozené, ba dokonce znetvořené děti.

FIGU má dva nové kanály na YouTube, na nichž se můžete dozvědět více o Billym, Plejaren a Nauce Tvořivé energie:

Německy: **FIGU**

Michael von Hinterschmidrüti

@michaelvoigtlaender9492

<https://www.youtube.com/channel/UCvrDwu4PdnaX328s7n0PWVg>

Anglicky: **FIGU**

Michael from Hinterschmidrueti

@michaelvoigtlaender4347

https://www.youtube.com/channel/UCVRSWBSZ7LszV1y7rIJ_dHA

Neutrální informace k aktuální situaci a k ostatním důležitým tématům:

FIGU

Znamení doby – mimořádné vydání:

<https://www.figu.org/ch/verein/periodika/zeitzeichen>

COPYRIGHT a AUTORSKÉ PRÁVO 2025 (německy), 2025 (česky) »Billy« Eduard A. Meier, »Univerzální svobodné zájmové společenství«, Semjase Silver Star Center, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Žádná část tohoto díla, žádné fotografie ani jiné obrazové podklady, žádné diapozitivy, filmy, videa ani jiné spisy nebo ostatní materiály atd. nesmějí být bez písemného svolení vlastníka copyrightu v žádné podobě (fotokopie, mikrofilm nebo jiný postup), ani za účelem utváření výuky atd., reprodukovány nebo zpracovávány, rozmnožovány či šířeny pomoci elektronických systémů.

Originál vydán na www.FIGU.org prostřednictvím:

»Univerzálního svobodného zájmového společenství«, Semjase Silver Star Center, Hinterschmidrüti 1225, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Překlad do češtiny FIGU Studiengruppe ČR: <http://cz.figu.org> info@cz.figu.org